

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

Випуск 11

*Матеріали Всеукраїнської
науково-практичної конференції
“Правова держава: досвід, можливості,
механізми формування в сучасній Україні”,
м. Київ, МАУП, 24 квітня 2014 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2014

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 5 від 28.05.14)*

Редакційна колегія:

А. М. Подоляка (голова), д-р юрид. наук, проф.;
А. А. Ізнатченко (заступник голови), канд. техн. наук;
М. Ф. Головатий, д-р політ. наук, проф.;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
Ф. М. Медвідь, канд. філос. наук, проф.
О. В. Куроченко, д-р екон. наук, проф.;
А. С. Лисецький, д-р екон. наук, проф.;
І. П. Розпутенко, д-р наук держ. упр., проф.;
Г. П. Ситник, д-р наук держ. упр., проф.;
Ю. П. Сурмін, д-р соціальних наук, проф.;
В. В. Утвенко, канд. іст. наук, доц.;
Н. М. Чернуха, д-р пед. наук, проф;
М. В. Чечетов, д-р наук держ. упр., проф.;
Н. П. Ярош, д-р наук держ. упр.

Видання здійснене в рамках проекту
“Наукові праці МАУП”

Становлення і розвиток української державності : [зб. наук. пр.] /
МАУП. — К.: ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 11: Матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. “Правова держава: досвід, можливості, механізми формування в сучасній Україні”, м. Київ, 24 квіт. 2014 р. / редкол.: А. М. Подоляка (голова) [та ін.]. — 2014. — 362 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано статті учасників науково-практичної конференції, присвяченої найважливішій проблемі сьогодення — становленню України як держави. Розглядається формування державності в Україні у різні періоди історії та в різних аспектах.

Для науковців і державних службовців, політиків і політологів, викладачів і студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і суспільства.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

Сітуха С. Д. Побудова правової держави в сучасній Україні.....	200	Комаров О. В. Правовий статус слідчих підрозділів органів внутрішніх справ України.....	250
Слободян С. І. Природа громадської думки як інструмент інформаційно- комунікативного впливу в демократичній правовій державі.....	204	Кулик М. С., Руть Ю. В. Значення психології профайлінгу для юридичної освіти.....	254
Шашкова-Журавель І. О. Міжнародно-правові аспекти запобігання та протидії примусовій праці.....	210	Лісовська Ю. П. Інформаційна безпека за умов побудови інформаційного суспільства в Україні.....	259
Швець Н. Г. Методичне забезпечення права на перепідготовку кадрів.....	214	Лушер В. В. Поняття механізму адміністративно-правового забезпечення інформації в органах прокуратури України.....	262
Аріфходжаєва Т. Б. Теоретико-методичні основи формування недержавних пенсійних фондів в умовах сьогодення.....	216	Матвієнко О. С. Сучасний стан трудового законодавства України.....	265
Гусейнов Мохлат Йолчу огли Податково-фінансові засоби державного управління соціально-економічним і промисловим розвитком.....	221	Ничипоренко О. В. Захист прав і законних інтересів платників податків.....	269
Жарков В. О. Мультикультуралізм як поняття юридичної науки.....	227	Поліщук М. Г. Захист прав громадян в юридичному процесі.....	272
Живицька Л. І. Юрисдикційність (підвідомчість) справ про адміністративні правопорушення.....	231	Проскуракова А. Ю., Руть Ю. В. Фізіогномічні ознаки та їх зв'язок з ознаками психологічного портрету.....	274
Живицький В. А. Податкова служба як соціально-правовий інститут.....	235	Рябоволенко Н. В. Порядок формування ціни как денежного выражения стоимости товаров, услуг предприятия.....	280
Заросило Н. В. Взаємодія громадянського суспільства і місцевого самоврядування.....	239	Шаповалов А. В. Актуальні проблеми здійснення відбору кадрів до органів прокуратури України.....	283
Карачевська О. Л. Особливості професійного вигорання серед психологів та соціальних працівників наркологічних реабілітаційних закладів.....	241	Журбенко М. В. Структура та функції Національного банку України.....	286
Кирилюк Ю. В. Нова наука брахіологія та доцільність її використання в юридичній освіті.....	246	Круглій Д. В. Зовнішня заборгованість та її вплив на фінансову безпеку України.....	290
		Мельник Ю. І. Амністія та помилування в Україні.....	293

ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА ЗА УМОВ ПОБУДОВИ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ

Становлення і розвиток української державності, вип. 11, с. 259–261

Природним еволюційним етапом цивілізаційного розвитку є входження до інформаційної ери, де основними стратегічними ресурсами є знання та інформація. Саме ці компоненти стають основою нового – інформаційного суспільства. Забезпечення інформаційної безпеки, реалізація державної інформаційної політики неможливі у разі несформованості інформаційного суспільства. Цим і зумовлена актуальність проведеного дослідження.

Побудова інформаційного суспільства є стратегічною метою провідних держав світу – США, Японії, Канади, а також країн – членів Європейського Союзу. Актуальність та важливість розвитку інформаційно-технічної сфери – запорука конкурентоспроможності країни.

У цьому сенсі, інформаційне суспільство можна розглядати як суспільство, в якому основним предметом праці переважної більшості людей стають інформація і знання, тобто інформаційні ресурси, знаряддям праці – комп’ютерна техніка, засобами – інформаційні технології. У розвинених країнах уже сьогодні існуючі суспільні відносини багато

в чому визначаються саме цією обставиною. Відповідно, й економіка має орієнтуватися на виробництво продуктів інформаційної, інтелектуальної діяльності, що пов’язані з виробленням нової інформації і нових знань, з перетворенням їх у стан, зручний для використання іншими людьми, та продажем цих продуктів як товару.

У 1993 р. сутність інформаційного суспільства була розкрита Комісією ЄС: “Інформаційне суспільство – це суспільство, в якому діяльність людей здійснюється на основі використання послуг, що надаються за допомогою інформаційних технологій та технологій зв’язку” [3, 187].

Основними характеристиками інформаційного суспільства є інформаційна економіка, індустрія інформаційних послуг, сучасні інтелектуальні інформаційні технології та технології зв’язку, значний потенціал науки, високий рівень інформаційно-правової культури всіх суб’єктів інформаційних відносин, матеріально-технічне забезпечення різноманітних послуг.

Основна мета формування інформаційного суспільства – це за-

гальне прагнення та рішучість його учасників побудувати орієнтоване на інтереси людей, відкрите для всіх і спрямоване на розвиток суспільства. Найважливішою ознакою інформаційного суспільства визначено можливість кожного створити інформацію і знання, мати до них доступ, користуватися та обмінюватися ними. Основна мета інформаційного суспільства — дати певним особам, громадянам і народам можливість повною мірою реалізувати свій потенціал, сприяючи постійному розвитку та підвищенню рівня свого життя на основі цілей і принципів Статуту Організації Об'єднаних Націй, у повному обсязі дотримуючись і підтримуючи Загальну декларацію прав людини [5, 189].

Експерти Організації Об'єднаних Націй з промислового розвитку дійшли висновку: якщо раніше провідна роль у зростанні економіки держави належала природним ресурсам, які надавали тій чи іншій країні переваги в системі світових господарських зв'язків, то зараз на передній план виступає рівень розвитку людських ресурсів — кваліфікація, майстерність, вміння як основа інтелектуального потенціалу нації [1, 9].

Обсяги українського ринку інформаційних продуктів та послуг не можна порівняти із ринками розвинених західних країн. Необхідна його структурна реорганізація та модернізація, що потребує значних інвестицій.

Найбільшого успіху на шляху до інформаційного суспільства досягають країни, в яких держава формує й активно втілює у життя відповідну цілеспрямовану політику. Роль дер-

жави постає у створенні сприятливих умов для розвитку цього процесу, до яких можна віднести:

- максимальне залучення ресурсів (кадрових, фінансових, матеріальних) до інформаційного виробництва;
- нормативно-правове та нормативно-технічне регулювання;
- розвиток міжнародного інформаційного обміну та співробітництва.

Питання інтеграції України в глобальні інформаційні процеси прямо залежить від темпів інформатизації в Україні. Ключовим нормативно-правовим актом у цій сфері є Національна програма інформатизації України [4]. Головною метою цієї програми є створення необхідних умов для забезпечення громадян та суспільства своєчасною, достовірною та повною інформацією шляхом широкого використання інформаційних технологій, забезпечення інформаційної безпеки держави.

Якщо розглядати інформаційну безпеку як певні умови, параметри і характеристики інформаційних процесів, що відбуваються в інформаційній сфері держави, то саме держава має можливість за допомогою нормативно-правового регулювання визначати єдині, загальнообов'язкові стандарти інформаційних процесів, що відповідають уявленням про безпеку тих сил, які здійснюють політичну владу в цій державі [2, 248].

Для створення цілісної моделі інформаційного суспільства та індустрії інтелектуальних інформаційних технологій Україні необхідно розбудовувати телекомунікаційну інфраструктуру шляхом залучення зовнішніх та внутрішніх інвестицій;

мобілізувати науку, освіту, промисловість, гуманітарну, медійну сфери і бізнес на пріоритетних напрямках розвитку інформаційного суспільства, побудованого на знаннях.

Процес становлення інформаційного суспільства в Україні є довготривалим, багатоетапним, складним, але він є необхідним з огляду на світові тенденції та обрану зовнішньополітичну стратегію.

Література

1. *Жаров В. О.* Інтелектуальна власність в Україні: правові аспекти набуття, здійснення та захисту прав: Монографія. — К.: Вид. дім “Ін Юре”, 2000. — 188 с.
2. *Кормич Б. А.* Інформаційна безпека: організаційно-правові основи: Навч. посіб. / Б. А. Кормич. — К.: Кондор, 2008. — 382 с.
3. *Ліпкан В. А., Максименко Ю. Є., Желіховський В. М.* Інформаційна безпека України в умовах євроінтеграції: Навч. посіб. — К.: КНТ, 2006. — 280 с.
4. Закон України “Про Концепцію Національної програми інформатизації” від 4 лютого 1998 р. // Юрид. вісник України. — 1998. — № 18.
5. *Цимбалюк В. С.* Інформаційне право: Монографія. — К.: Освіта України, 2010. — 388 с.